

■ Nigar Pirimova
teatrşünas

Ölkəmizi bürüyən koronavirus pandemiyası ilə əlaqədar olaraq respublikamızda artıq neçə vaxtdır, demək olar ki, bütün idarələr, təhsil, mədəniyyət və əyləncə obyektləri bağlıdır. Lakin buna baxmayaraq, bu sahədə çalışanlar yenə də iş başındadırlar. Teatrlar üç aydır, virtual repertuar tərtib edərək, tamaşaların video-yazılarını sosial şəbəkələrdə paylaşırlar. Bu, bizim istirahətimizi təmin etsə də, sənətə bağlı olan, teatrın səhnəsindəki tozu ciyərlərinə çəkən aktyorlar, rejissorlar üçün bəlkə də dərk edə bilməyəcəyimiz qədər ağır döndür. Bir yandan xəstəlik təhlükəsi ilə üz-üzə ikən, digər yandan, teatr işçilərinin evlərindən artıq vaxt keçirdikləri teatrlardan uzaq düşməsi onlar üçün yuxularında görməyəcəkləri, xəyallarına getirə bilməyəcəkləri “dəhşət”dir.

Maraqlıdır, tamaşaları izləməyə müəyyən miqdarda məbləğ ödəyib baxmağa gedən seyrçilər pandemiya dönməndə evlərindən rahat çayını içə-içə istənilən tamaşanı onlayn rejimə izlərkən bu çətinlikdə sənətçilərimiz nə ediblər? Sənətdən ayrı düşməmək, onu yadırgamamaq üçün neyləyiblər? Eyni zamanda, koronavirus vaxtı itkiləri və qazancları nə olub? Əlqərəz, bütün bunlardan həli olmaq üçün bəzi teatr xadimləri ilə əlaqə saxlayıb fikirlərini öyrəndik.

İlk həmsöhbətimiz A.Şaiq adına Azərbaycan Dövlət Kukla Teatrının rejissoru **Anar Məmmədov** oldu. Kolleqalarının çoxu kimi o da mütaliyəyə

üstünlük verənlərdəndir. “Sənətdən ayrı düşməmək üçün daha çox həm bədii kitablar, həm də pyeslər oxuyuram. Çalışdığım teatrın spesifikasiyasına uyğun yenilikləri xarici teatrlardan öyrənməyə çalışıram. Və təbii ki, gələcəkdə quruluş verəcəyim nağılları Kukla Teatrı üçün səhnələşdirib pyes halına çevirirəm. Yeni kukla növləri, personajları və milli qəhrəmanlarımızı müasir uşaqlara, onların anlamaq bacardığı şəkildə təqdim etmək haqqında düşünürəm. İtki və qazanc məsələsinə gəlincə, itki, təbii ki, zaman itkisi olub. Çünki bu müddət ərzində, ən azı, bir tamaşa təhvil vermək imkanımız olmadı. Qazandığım isə qalaq-qalaq qalmış kitabları oxuyub bitirdim, dünya teatrlarında gedən teatr proseslərini diqqətlə izləyə bildim və çalışdığım teatrın dəyərini bir daha anladım. Anladım ki, teatrsız qala bilmərəm.

Sorğumuza növbəti cavab Dövlət Yuğ Teatrının tanınmış rejissoru **Günay Səttardan** gəldi: “Zənnimcə, sənətlə məşğul olan birisi

üçün karantin şəraitində keçən nəinki üç ay, hətta illər də sənəti yadırgatmaz, ondan ayrı salmaz. Çünki sənət elə bir şeydir ki, sənətçinin canına, qanına işləyir. Bu zaman içərisində evdə qaldığımız müddət düşünməyə imkan verdi, yeni qapıları açmağa kömək etdi. Onu da vurğulayım ki, hazırda Yuğ Teatrında tamaşa texnologiyası prinsiplərə uyğun olaraq, Cəmil Məmmədquluzadənin “Çay dəstgahı” alleqorik əsəri əsasında “Toy dəstgahı” adlı musiqili-plastik tamaşa hazırlayıram. Vəziyyətlə əlaqədar olaraq “skype” proqramı vasitəsilə tamaşa-

Pandemiya dövründə teatr əhlinin halı...

nın rəssamı ilə danışmışıq. Tamaşanın eskizlərini, kostyumlarını hazırlamış, musiqi tərtibatçıları ilə görüşmüşəm, hətta vatsapp-da tamaşanın adı ilə qrup yaratmışıq, aktyorlarla rol bölgüsü də etmişik. İşimiz açılan kimi təhvil verəcəyik. İtkiyə gəlincə zamanımı itirmişəmsə, digər tərəfdən düşünməyə zaman qazanmışam”.

A k a d e m i k Musiqili Teatrından sorğumuza cavab verən gənc aktyor **Əmrəh Dadaşov** bu çətinliyin tezliklə bitməsini arzulayaraq, daim öz üzərində çalışdığını bildirdi: “Əslində, müddətdən asılı olmayaraq mən daima öz üzərimdə çalışıram. Ona görə də yadırgamaq sözünü özümə uzaq sayıram, amma təbii ki, səhnədən ayrı düşmək səhnəni sevən aktyor üçün çox çətinidir. İnşallah, tezliklə səhnəyə geri dönməyi ümid edirik. İtki və qazanca gəlincə isə, onu deyə bilərəm ki, qazanc nə ola bilər, axı, zənnimcə heç nə qazanmadım. İtki isə zamandır, səhnədən uzaq düşmək, teatrdan ayrı qalmaq çətinidir, tamaşaçılar üçün darıxmışam”.

A k a d e m i k Musiqili Teatrının digər sevilən aktyoru **Fərid Rzayev** isə bu sorğuya cavab verərək sənətdən bir gün belə ayrı qalmadığını vurğuladı: “Hamı kimi, mən də evdə oldum. Amma nə olur olsun, sənətdən bir gün belə ayrı qalmadım. Mənim ailəmdə hamı sənət adamıdır. Mahnılar ifa edib oxuduq, hətta öz xanımım ilə tamaşalardan, filmlərdən kiçik parçalar çəkib sosial şəbəkədə paylaşdıq. Digər məsələyə gəlincə, doğma teatrimdən, sənət dostlarımdan ayrı qalmaqdan başqa itirdiyim heç nə olmadı, qazandıqımsa, bir daha vaxtın insan üçün nə qədər dəyərli, qiymətli olduğunu anlamaqdır. Odur ki, sağlamlığınızın və vaxtınızın dəyərini bilin”.

Uşaqların və gənclərin sevimli məkanı olan Azərbaycan Dövlət Gənc Tamaşaçıları Teatrının gənc rejissoru **Ayla Bəhramqızı** vaxtını daha

çox mütaliyəyə ayırdığını bildirdi: “Sənətdən heç bir vaxt ayrı düşmək və onu yadırgamaq mümkün deyil. Sadəcə olaraq, vaxtı mənalı ötürmək üçün dünya ədəbiyyatı var. Onları oxumaq, anlamaq, qavramaq imkan verir ki, daim nəşə yaratmaq ətrafında düşüncə biləsən. Bəlkə də bu mütləq imiş ki, nəşə baş versin. Etdiklərimi anlamaq, düzgün nəticə çıxarmaq üçün fasilə lazım imiş. İnənirəm ki, bu fasilədən düzgün nəticə çıxara bilmişəm və işimin başına qayıtdıqdan sonra yarımçıq qalan işlərimlə daha

inamla və mükəmməl məşğul olacağam, pandemiya dövründə düşüncə tapdığım yeni üslublu səhnə əsərlərinin məşqinə başlayacağam”.

Uşaqların sevimli personajlarını özünəməxsus incəliklə yaradan Dövlət Gənc Tamaşaçıları Teatrının gənc aktrisası **Xəyalə Meydanova** ka-

rantin dövründə asudə vaxtını, əsasən, kitablar oxumağa və filmlər izləməyə həsr edib. “Bu virus müddətində oxuya bilmədiyim bəzi kitabları oxudum, çoxdan izləmək istədiyim, amma vaxtım olmadığından baxa bilmədiyim filmlərə sevə-sevə baxmışam. Ancaq yeni ana olduğum üçün körpəmlə daha çox vaxt keçirirəm. Teatr üçün, oynadığım obrazlar, ən əsas sevimli tamaşaçılarımdan biri hədsiz darıxmışam. Qazancımsa daha çox kitab oxumaq olub. Çünki ailə və sənət bir arada çox çətin olur. Arzu edirəm, bu koronavirus bəlası xalqımızın üstündən çəkilsin və hamımız normal həyatımıza, işimizə dönek”.

Səhnəmizin gənc Leylisi, Gövhərtacı, seriallardakı maraqlı doğran obrazları ilə çoxlarının sevimlisinə çevrilmiş Gənc Tamaşaçıları Teatrının digər gənc aktrisası **Səbinə Məmmədova** kitablarla, filmlərlə yanaşı, gimnastika ilə məşğul olub: “Adətım üzrə, heç olmasa, ildə bir dəfə çalışıram, hansısa bir ölkədə aktyor treninqlərinə qatılım və qatılıram da. İmkan olmadıqda isə yay tətildə vaxt ayırıb Çexov sistemi ilə özüm treninqlər edirəm, sənətə aid kitabları nəzərdən keçirirəm. Qaçqacaq həyat tərzində həftədə birçə gün tam olaraq özümə zaman ayırmaq imkanım olmurdu, ya yox. Amma karantin müddətində buna xeyli zaman ayırdım. Gün ərzində 4 fərqli film izlədim, filmlərdən sitatları qeyd etdim, esselər yazdım, Berqmanın “Kino və teatr rejissorluğu” kitabını oxuyub qeyd olunan treninqləri etdim. Unutduğum bədən vərdişlərimi bərpa etdim, bəyənəndiklərimi tərtibləndirdim. Ev şəraitində gimnastika ilə məşğul oldum. Səhnə, həmkarlarım, tamaşaçılar üçün darıxıram. Zaman mənim üçün çox dəyərli nemətdir. Səhnəsiz zamanım itdi. Qazandıqlarım da çox oldu. Özümü qazandım, bərpa etdim, qaytardım. Fasilə lazımdır. İnsan özünə stop deməyi bacarmalıdır. Güc yığdım. Dayanmadan işləmək olar yenə”.

Bir çoxlarının yadında Məcnun kimi qalan Gənc Tamaşaçıları Teatrının sevilən aktyoru **Bəhram Əliheydər** isə öz obrazları üzərində evdə də çalışır: “Oynadığım rolları daim təkrar

edirəm, xarakterlər tapır və onları özüm üçün bişirirəm, kitablar oxuyuram, filmlərə baxıram. Lakin itkim də var, çox kökəlməmişəm, işlərimiz əvvəl yarımçıq qaldı. Bu isə həm maddi, həm də mənəvi baxımdan pis təsir etdi. Qazanca gəldikdə, o da az deyil, ən əsası, düşünməyə və analiz etməyə vaxtım oldu. Kino və teatr sahəsində nə var, nə yox - onu özüm üçün gözdüm”.

Rebus teatrının rəhbəri **Ceyhun Dadaşov** da evdə qaldığı müddətdə yarımcılıqla məşğul olub: “Mənim üçün sənətdən ayrı düşmək ifadəsi ümumiyyətlə yoxdur, koronavirus olsun, yaxud tətillər olsun, xəstə olasan, xarici ölkədə olasan, fərq etmərə. Sənət konkret ayaqüstə olanda olmur. Evdə olsam da, sənət həmişə mənimlədi, yeni ideyalar, fikirlər olur. İtki o olub ki, praktiki olaraq məşqlərimiz yarımçıq qalıb. Bəzi tapıntılarımız, fikirlərimiz gerçəkləşməyib hələ ki. Çünki yeni tamaşa üzərində işləməliydik, oxunuşu olmalıydı. Bu baxımdan geri düşdük. Qazanca gəlincə, bir neçə məqalə yazmışam, bəzi kitablar oxumuşam, lazım olan təhlil proseslərini aparmışam. Lakin praktikasız çox da böyük işlər görmək olmur”.

Sorğumuza daha həssas yanaşan, xeyli gərgin günlər keçirən Lənkəran Dövlət Dram Teatrının aktrisası **Aynur Əhmədova** isə hə-

yatı boyunca belə çətin dönmə olacağını, sənətdən bu qədər ayrı qalacağını ağına belə gətirmədiyini, böyük gərginliklər keçirdiyini və tezliklə sənətə, səhnəyə qayıtmaq istədiyini vurğuladı: “Əvvəla onu deyim ki, heç vaxt inanmazdım, elə bir vaxt olacaq ki, karantin olacaq və mən bunu yaşayacağam. Demək, qismətimdə var imiş. Bu müddət ərzində retro Azərbaycan filmləri və tamaşalarına baxıb, həmin ab-havada saxlamaq istəyirdim özümü. Lakin buna baxmayaraq, yayılan şayələr, sms icazəsi məni çox böyük çətinlik və gərginliklə üz-üzə qoydu. Çox təsirli bir zaman idi, yazın gelişini, ağacların çiçəkləməsinə görə bilməmək, hər gecə qorxuyla yatıb, səhəri qorxuyla açmaq. Sonda həkimə müraciət etdim, mənimlə psixoloji söhbət apardı, yüngülvari müalicə yazdı və şükürlər olsun ki, indi yaxşıyam. İşin açılmasını gözləyirəm. Yarımçıq qalmış tamaşamız var. “Oğru” əsəri üzərində çalışırıq və mənim də rolum Mişlidir. Tamaşanın rejissoru teatrimizin baş rejissoru Oruc Qurbanovdur. Umid edirəm ki, tezliklə bu virus səngiyəcək və hər birimiz işimizin başına dönəcəyik”.

www.kaspi.az

4 iyun 2020

WWW.KASPI.AZ

TEATR
12